

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 24 november 2004

Nr 971—981

INNEHÅLL

Nr		Sidan
971	Lag om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande	2663
972	Lag om ändring av rättshjälpslagen	2665
973	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av det andra protokollet till Haagkonventionen från år 1954 om skydd för kulturegendom i händelse av väpnad konflikt samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen	2667
974	Statsrådets förordning om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning	2668
975	Statsrådets förordning om begränsningar gällande asbest	2670
976	Statsrådets beslut om ändring av 1 § i statsrådets beslut om hovrätternas domkretsar	2671
977	Finansministeriets förordning om beräkningsgrunderna för utdelningen av samfundsskatten för skatteåret 2005 i de enskilda kommunerna och de evangelisk-lutherska församlingarna	2672
978	Kommunikationsministeriets förordning om storleken av kontrollavgiften i kollektivtrafik	2673
979	Inrikesministeriets förordning om polisens användning av maktmedel	2674
980	Inrikesministeriets förordning om ändring av förordningen om stoppande av fortskaffningsmedel	2677
981	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjurbidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess LFA-tillägg och tilläggsstöd för år 2004	2678

Nr 971

Lag

om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande

Given i Helsingfors den 12 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med tjänsterna för utveckling av små och medelstora företags kunnande är att främja företagsamhet och dessa företags verksamhet samt att förbättra företagets verksamhetsbetingelser.

2 §

Tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande

Med tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande avses företagarutbildning, produktifierade sakkunnigtjänster, regionala projekt för utveckling av

RP 155/2004
EkUB 17/2004
RSv 133/2004

näringsarna samt rådgivnings-, utbildnings-, konsulterings- och andra utvecklingstjänster som ordnas för små och medelstora företag på uppdrag av handels- och industriministeriet samt arbetskrafts- och näringscentralerna.

3 §

Finansieringsandelar för dem som deltar i tjänsterna för utveckling av små och medelstora företags kunnande

För de tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande som grundar sig på ett uppdrag av handels- och industriministeriet eller en arbetskrafts- och närings-

Helsingfors den 12 november 2004

central och som finansieras med ett anslag som i statsbudgeten anvisats för detta ändamål tas det ut en avgift som årligen fastställs i statsbudgeten.

4 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Genom denna lag upphävs handels- och industriministeriets förordning av den 11 januari 2001 om prissättningen av handels- och industriministeriets samt TE-centralernas avgiftsbelagda utvecklingstjänster (16/2001).

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 972

L a g**om ändring av rättshjälpslagen**

Given i Helsingfors den 19 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002) 2 § 1 mom. och 4 § 4 mom. samt fogas till 3 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 4 § ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 28 a § som följer:

2 §

Vem som har rätt till rättshjälp

Rättshjälp beviljas personer med hemkom-
mun i Finland samt personer som har hemvist
eller är bosatta i någon annan av Europeiska
unionens medlemsstater eller i en stat som hör
till Europeiska ekonomiska samarbetsområ-
det.

stat inom Europeiska ekonomiska samarbets-
området där den sökande har hemvist eller är
bosatt.

4 §

Förmåner som ingår i rättshjälp

Beviljandet av rättshjälp befriar dessutom
mottagaren av förmånen från skyldigheten att
till staten betala utskökningsavgifter som för-
anleds av verkställigheten av en dom eller ett
beslut och kostnader som skall tas ut i
förskott. Alla nödvändiga verkställighetskost-
nader betalas av statens medel, om de inte kan
drivas in hos motparten.

Beviljandet av rättshjälp i en av Europeiska
unionens medlemsstater eller i en stat som hör
till Europeiska ekonomiska samarbetsområ-
det medför så som anges i 4 mom. befrielse
från utskökningsavgifter och kostnader, om
domen verkställs i Finland.

3 §

*De ekonomiska förutsättningarna för rätts-
hjälp*

En sökande beviljas rättshjälp utan hinder
av de gränsvärden som gäller för disponibla
medel, om sökanden visar att han eller hon
inte kan svara för kostnaderna för behand-
lingen av ärendet på grund av att levnadskost-
naderna är högre än i Finland i den med-
lemsstat inom Europeiska unionen eller i den

RP 180/2004
LaUB 9/2004
RSv 151/2004

Rådets direktiv 2003/8/EG (32003L0008); EGT nr L 26, 31.1.2003, s. 41

28 a §

Översändande av ansökningar om rättshjälp mellan medlemsstater i Europeiska unionen

Rättshjälpsbyråerna kan vara sådana översändande och mottagande myndigheter som avses i rådets direktiv 2003/8/EG om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister. Genom förordning av statsrådet anges vilka rättshjälpsbyråer som skall ha hand om dessa uppgifter. Också justitieministeriet är en i direktivet avsedd översändande myndighet i ärenden som närmare anges genom förordning av statsrådet.

En översändande myndighet som avses i 1 mom. skall kostnadsfritt bistå den som ansöker om rättshjälp i att få fram alla de kompletterande handlingar som är nödvändiga för att ansökan om rättshjälp skall kunna prövas samt översättningar av ansökan och kompletterande handlingar. Kostnaderna för översättning betalas av statens medel.

Helsingfors den 19 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Den översändande myndigheten skall översända ansökan till den behöriga mottagande myndigheten i den andra medlemsstaten senast 15 dagar efter det att myndigheten har mottagit en vederbörligen gjord ansökan och kompletterande handlingar samt vid behov översättningar av dem. Den översändande myndigheten får dock vägra översända en ansökan som är uppenbart ogrundad eller faller utanför tillämpningsområdet för direktivet enligt 1 mom.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om förfarandet vid översändande och mottagande av ansökningar om rättshjälp enligt denna paragraf. Genom förordning av statsrådet bestäms också på vilka andra språk än finska eller svenska en ansökan om rättshjälp kan lämnas in till en sådan mottagande myndighet som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 30 november 2004.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 973

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av det andra protokollet till Haagkonventionen från år 1954 om skydd för kulturegendom i händelse av väpnad konflikt samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen**

Given i Helsingfors den 19 november 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Haag den 26 mars 1999 uppgjorda andra protokollet till Haagkonventionen från år 1954 om skydd för kulturegendom i händelse av väpnad konflikt, som riksdagen har godkänt den 8 juni 2004 och som republikens president har godkänt den 9 juli 2004 och i fråga om vilket godkännandeprotokollet har deponerats hos generaldirektören för Förenta Nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur den 27 augusti 2004, träder i kraft den 27 november 2004 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen den 9 juli 2004 om sättande i kraft

av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det andra protokollet till Haagkonventionen från år 1954 om skydd för kulturegendom i händelse av väpnad konflikt (661/2004), träder i kraft den 27 november 2004.

3 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 27 november 2004.

Helsingfors den 19 november 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 974

Statsrådets förordning**om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning**

Given i Helsingfors den 18 november 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant det lyder i lag 394/2001, som följer:

1 § Grundersättning enligt 9 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas för betydelsefulla och dyra läkemedel vid behandling av följande sjukdomar under förutsättning att det genom en särskild utredning har visats att tillräckliga terapeutiska grunder föreligger och att de övriga villkoren för erhållande av ersättning uppfylls.	Sjukdom
Läkemedel	
Tillväxthormon	Svåra tillväxtrubbningar hos barn och svår tillväxthormonbrist hos vuxna med särskild indikation
Alfainterferon	Vissa tumörer och vissa former av virusbe- tingad leverinflammation med särskild indi- kation
Betainterferon och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av multipel skleros	Skovvis förlöpande multipel skleros samt därmed nära jämförbar multipel skleros med särskild indikation
Dornase alfa	Svår lungsjukdom i samband med cystisk fibros med särskild indikation
Takrolimus- och pimekrolimussalva och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av hudsjukdomar	Vissa svårbehandlade hudsjukdomar med särskild indikation
Erytropoetin och darbepoetin	Vissa anemier i samband med njursjukdom, cancer eller kemoterapi och förberedelse för vissa ingrepp med särskild indikation
Takrin, donepezil, rivastigmin, galantamin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av Alzheimers sjukdom	Alzheimers sjukdom som förorsakar betydande funktionella men med särskild indikation
Paklitaxel, docetaxel och andra betydelsefulla och dyra cytotoxiska medel	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation

Betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av erektilsstörningar	Svår erektilsstörning till följd av en svår underliggande sjukdom med särskild indikation
Naltrexon	Status efter opiatberoende samt alkoholberoende med särskild indikation
Orlistat, sibutramin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av fetma	Sjuklig fetma med särskild indikation
Etanercept, infliximab och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av reumatiska sjukdomar	Vissa reumatiska sjukdomar och tarminflammationer med särskild indikation
Klopidogrel	Sjukdomar som föranleder stor risk för blodpropp med särskild indikation
Imatinib	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation
Teriparatid	Svår och svårbehandlad osteoporos inkluderande frakturer med särskild indikation

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 9 oktober 2003 om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning (852/2003).

Helsingfors den 18 november 2004

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringssekreterare *Marjaana Maisonlahti*

Nr 975

**Statsrådets förordning
om begränsningar gällande asbest**

Given i Helsingfors den 18 november 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 43 och 44 § i kemikalielagen (744/1989) av den 14 augusti 1989, sådana de lyder, 43 § i lag 57/1999 och 44 § i lag 1412/1992:

1 §

I denna förordning finns bestämmelser om förbud som gäller tillverkning, import, försäljning och användning av asbest och produkter som innehåller asbest.

Denna förordning tillämpas inte på hantering av asbest som ingår som en del i byggnader eller konstruktioner.

2 §

Med asbest avses i denna förordning följande fibrösa former av serpentin- och amfibolmineral:

- aktinolit, CAS-nr 77536-66-4
- asbest grunerit (amosit), CAS-nr 12172-73-5
- antofyllit, CAS-nr 77536-67-5
- krysotil, CAS-nr 12001-29-5
- krokidolit, CAS-nr 12001-28-4
- tremolit, CAS-nr 77536-68-6.

3 §

Tillverkning, import, försäljning och användning av asbest och av produkter i vilka man avsiktligt tillsatt asbest är förbjuden, med undantag av de fall som nämns i 4 §.

Helsingfors den 18 november 2004

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

4 §

Ibruktagnings och användning av krysotilhaltiga diafragmer för elektrolysanläggningar är tillåten tills de tas ur bruk eller tills lämpliga asbestfria ersättningsmaterial finns tillgängliga.

Användningen av följande fastmonterade produkter som innehåller krysotil är tillåten tills varorna slutförvaras eller tas ur bruk:

- packningar
- friktionsmaterial
- isoleringsskivor för hårdlödning
- ankarnas kommutatorer i fordons elektriska motorer
- fyllnadsmassa i acetylencylindrar.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 27 augusti 1992 om förbud mot tillverkning, import, försäljning och ibruktagande av asbest och asbesthaltiga produkter (852/1992).

Överinspektör Matti Kajantie

Nr 976

Statsrådets beslut**om ändring av 1 § i statsrådets beslut om hovrätternas domkretsar**

Given i Helsingfors den 21 oktober 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 21 april 1994 om hovrätternas domkretsar (298/1994) 1 § som följer:

1 §

Till hovrätternas domkretsar hör tingsrätterna enligt följande:

1) till Åbo hovrätts domkrets Forssa, Ikalis, Kokemäki, Loimaa, Lojo, Nystadsregionen, Pargas, Raseborgs, Raumo, Salo, Tammerfors, Tavastehus, Toijala, Åbo, Åbonejdens och Ålands tingsrätter,

2) till Vasa hovrätts domkrets Björneborgs, Jyväskylä, Jämsä, Karleby, Kauhajoki, Kauhava, Korsholms, Kyrolands, Seinäjoki, Vasa och Äänekoski tingsrätter,

3) till Östra Finlands hovrätts domkrets Idensalmi, Joensuu, Kajana, Kuopio, Nilsjä, Nurmes, Nyslotts, Pieksämäki, S:t Michels och Varkaus tingsrätter,

4) till Helsingfors hovrätts domkrets Borgå, Esbo, Helsingfors, Lovisa, Tusby och Vanda tingsrätter,

5) till Kouvola hovrätts domkrets Heinola, Hyvinge, Imatra, Kotka, Kouvola, Lahtis,

Orimattila, Riihimäki och Villmanstrands tingsrätter, samt

6) till Rovaniemi hovrätts domkrets Brahestads, Haapajärvi, Kemi-Torneå, Kemi-järvi, Kuusamo, Lapplands, Rovaniemi, Uleåborgs och Ylivieska tingsrätter.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2005.

Ändring i tingsrättens dom, beslut eller del- eller mellandom som givits innan detta beslut träder i kraft söks hos den hovrätt till vars domkrets tingsrätten hörde vid beslutets ikraftträdande. Samma förfarande iakttas när det gäller beslut som tingsrätten gett efter att detta beslut har trätt ikraft i ett ärende, där besvär över ett del- eller mellanbeslut som givits innan beslutet träder i kraft har anförts eller inom en viss tidsfrist får anföras hos hovrätten.

Helsingfors den 21 oktober 2004

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsrådet Heikki Liljeroos

Nr 977

Finansministeriets förordning

om beräkningsgrunderna för utdelningen av samfundsskatten för skatteåret 2005 i de enskilda kommunerna och de evangelisk-lutherska församlingarna

Given i Helsingfors den 17 november 2004

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 14 § lagen den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998), sådant detta lagrum lyder i lag 1458/2001:

1 §

Tillämpningsområde

Vid beräkningen av de enskilda kommunernas och de evangelisk-lutherska församlingarnas utdelning för skatteåret 2005, som enligt 13 § lagen om skatteredovisning (532/1998) skall tillämpas vid redovisningen av samfundsskatt, iakttas bestämmelserna i denna förordning.

2 §

Utdelningen för skatteåret 2005

Utdelningen för skatteåret 2005 enligt 13 §

Helsingfors den 17 november 2004

lagen om skatteredovisning beräknas som medelvärdet av den totala utdelning som beräknats på basis av uppgifterna för skatteåren 2002 och 2003.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2004.

Förordningen tillämpas första gången på den redovisning av samfundsskatt som görs i januari 2005.

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Konsultativ tjänsteman Merja Taipalus

Nr 978

**Kommunikationsministeriets förordning
om storleken av kontrollavgiften i kollektivtrafik**

Given i Helsingfors den 17 november 2004

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § lagen den 11 maj 1979 om kontrollavgift i kollektivtrafik (469/1979):

1 §

Storleken av kontrollavgiften i kollektivtrafik fastställs till 60 euro. Avgiften gäller i intern kollektivtrafik i städerna Esbo, Helsingfors, Grankulla och Vanda, i regional busstrafik inom huvudstadsregionens samarbetsdelegations verksamhetsområde samt på järnvägarna i kollektivtrafik.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005. Genom denna förordning upphävs kommunikationsministeriets beslut av den 14 november 2002 om storleken av kontrollavgiften i kollektivtrafik (967/2002).

Helsingfors den 17 november 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Nr 979

Inrikesministeriets förordning om polisens användning av maktmedel

Given i Helsingfors den 18 november 2004

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 54 § 3 mom. i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995), sådant det lyder i lag 315/2001, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs närmare om i 27 § 1 mom. i polislagen (493/1995) avsedd polisens rätt att använda maktmedel. Det som nedan föreskrivs gäller

1) polisman som avses i 1 § i polisförordningen (1112/1995),

2) andra personer i tjänst inom polisförvaltningen som har givits maktmedelsredskap samt

3) i tillämpliga delar i 27 § 3 mom. i polislagen avsedda utomstående som använder maktmedel under en polisens uppsikt.

Utöver vad som föreskrivs i denna förordning skall i fråga om användning av maktmedel dessutom iakttas vad som därom särskilt bestäms i polislagen, polisförordningen och inrikesministeriets förordning om stoppande av fortskaffningsmedel (1087/2001). Bestämmelser om nödvärn och nödtillstånd ingår i strafflagen.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) användning av maktmedel användning av maktmedelsredskap eller fysisk styrka så att avsikten är att antingen direkt eller indirekt påverka beteendet hos en person, som är föremål för ett åtgärd

2) maktmedelsredskap redskap som avses i 18 § 2 mom. i polisförordningen,

3) användning av skjutvapen varning för användning av i 2 § i skjutvapenlagen (1/1998) avsett skjutvapen, hot med skjutva-

pen och avfyrande av skott. Att ta fram och göra ett skjutvapen funktionsdugligt betraktas inte som användning av skjutvapen,

4) hot med skjutvapen riktande av skjutvapen så att det är fara för att den som vapnet riktas mot, med hänsyn till allmän livserfarenhet, kan bli föremål för användning av de allra kraftigaste maktmedelsredskap, om inte den befallning efterföljs som förstärks med hjälp av hot med skjutvapen,

5) bärande av maktmedelsredskap innehav av ett sådant,

6) utbildning i användning av maktmedel utbildning i funktion, verkningar, användning, därtill hörande taktik när det gäller maktmedelsredskap samt utbildning i användning av fysiska maktmedel,

7) nivåprov test genom vilket påvisas att den som testas har de kunskaper och färdigheter, som polisens högsta ledning har bestämt och som behövs för användning av respektive maktmedelsredskap.

3 §

Beredskap för användning av maktmedel och varning därom

Om det under ett tjänsteuppdrag är skäl att misstänka att man möter i 27 § 1 mom. i polislagen avsett motstånd, bör man bereda sig på användning av maktmedel på ett lämpligt och ändamålsenligt sätt med beaktande av de principer som anges i 2 § i polislagen.

En person som är föremål för tjänsteuppdrag skall varnas för risken att bli föremål för användning av maktmedel, om det är möjligt och ändamålsenligt.

Varning kan ges muntligen eller på något

annat för ändamålet lämpligt och förståeligt sätt.

4 §

Val och användning av maktmedel

De maktmedel som avses i denna förordning kan användas i sådana situationer som avses i 27 § 1 mom. i polislagen.

När det gäller val och användning av maktmedel bör man beakta sannolika effekter och följder av användningen av maktmedel med avseende på den person som blir föremål för dem och i synnerhet utomståendes säkerhet. Bedömningen av effekter och följder bör vara fortgående. Det kraftigaste maktmedlet är användning av skjutvapen. Skjutvapen får endast användas om det inte finns några mindre farliga medel att tillgå för att klara av en situation och det är fråga om att stoppa en persons verksamhet som förorsakar direkt och allvarlig fara för en annan persons liv eller hälsa. Skjutvapen får även användas under brådskande och viktiga uppdrag i syfte att avlägsna hinder som utgörs av föremål, djur eller fast egendom. Skjutvapen får inte användas för att skingra folksamlingar eller avlägsna en person från en plats, såvida inte i 18 § 2 mom. 4 punkten i polisförordningen avsedda gaspatroner eller andra patroner används i skjutvapnet i enlighet med särskilda föreskrifter. Beslut om användning av skjutvapen för att skingra allmänna sammankomster fattas av en polisman som hör till befälet.

Rörelsefriheten för en person som är föremål för tjänsteuppdrag kan begränsas med handbojor eller på något annat för ändamålet lämpligt sätt. Den berörda personen får dock inte fängslas vid ett rörligt fordons konstruktion. Begränsningen av rörelsefriheten får inte föranleda fara eller onödigt smärta och den får inte heller fortgå under en längre tid än nödvändigt.

5 §

Utbildning i användning av maktmedel, övning och uppföljning

Polismän och andra personer som tjänstgör inom polisförvaltningen bör känna till effek-

terna av de maktmedelsredskap som de förfogar över och de bestämmelser som gäller för användningen av dem samt kunna använda dem på sakenligt sätt.

För grundläggande utbildning och utbildning av utbildare ansvarar Polisskolan. För sådan utbildning som upprätthåller färdigheterna och för övningar när det gäller användning av maktmedel ansvarar polisenheten. För det praktiska genomförandet av övningar och utbildning ansvarar chefen för polisenheten.

Polisenheten bör för personer som avses i 1 mom. ordna sådan utbildning som upprätthåller färdigheterna och övningar i användning av de olika skjutvapenstyper som avses i 18 § 2 mom. i polisförordningen minst två gånger per år. Dessa personer är skyldiga att delta i den utbildning och de övningar som polisenheten ordnar och som räknas höra till arbetstiden. Ett nivåprov skall årligen avläggas för att man skall få använda de olika skjutvapenstyper som avses i 18 § 2 mom. i polisförordningen. Nivåprov för användning av övriga maktmedel skall utföras enligt särskilda föreskrifter av polisens högsta ledning.

Polisenheten skall föra ett register över beväpning, utbildning och övningar i enlighet med vad polisens högsta ledning särskilt föreskriver därom.

Utbildning i användning av maktmedel får endast ges av en polisman som i enlighet med föreskrifterna om utbildning i användning av maktmedel har godkänts att fungera som en sådan utbildare.

6 §

Rätt att bära och använda maktmedelsredskap

Polismän och andra personer i tjänst inom polisförvaltningen har rätt att bära och använda maktmedelsredskap endast om de har fått utbildning i användning av ifrågavarande maktmedelsredskap, deltagit i sådan i 5 § nämnd utbildning som upprätthåller färdigheterna och i övningar samt utfört ett nivåprov för maktmedelsredskap.

Det är tillåtet att bära och använda skjutvapen för att avliva djur även utan rätt att använda en skjutvapenstyp och utan att

avlägga nivåprov. Polismannen skall även då vara tillräckligt förtrogen med att använda skjutvapen och avliva djur.

7 §

Förvaring av maktmedelsredskap

Maktmedelsredskap skall förvaras i polisens utrymmen. Av grundad anledning kan de även förvaras på andra ställen. Maktmedelsredskap skall förvaras så att obehöriga inte kan komma över dem eller så att de annars kan medföra fara. I fråga om förvaring av skjutvapen och patroner skall dessutom bestämmelserna i 105 § samt 106 § 1 och 4 mom. i skjutvapenlagen iakttas.

Polisenheten skall ordna tillräckliga och för ändamålet lämpliga och trygga utrymmen för hantering och förvaring av maktmedelsredskap.

8 §

Tillsyn över användningen av maktmedelsredskap

Polisens högsta ledning följer med polisens användning av maktmedelsredskap samt styr och utvecklar utbildningen.

En utredning om användningen av maktmedelsredskap skall utan dröjsmål sammanställas till förmannen i enlighet med en särskild föreskrift utfärdad av polisens högsta ledning. Om oavsiktligt avfyrande av skjut-

vapen skall också sammanställas en utredning. Dessutom skall en utredning också sammanställas om annan användning av maktmedel, ifall användningen av maktmedel har försakat skada på egendom eller någon kroppsskada som inte är ringa.

Polisenheten skall utan dröjsmål sända de utredningar som avses i denna paragraf till Polisskolan, som skall göra ett sammandrag av utredningarna om användningen av maktmedel till polisens högsta ledning minst en gång per år.

De utredningar som avses i denna paragraf är sekretessbelagda med stöd av 24 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Polisens högsta ledning eller någon som polisens högsta ledning förordnar ger ut information om sammandragen i offentligheten.

9 §

Närmare anvisningar

Polisens högsta ledning ger vid behov närmare interna föreskrifter och anvisningar som gäller verkställigheten av denna förordning.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 26 november 2004.

Helsingfors den 18 november 2004

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Polisöverinspektör *Eero Laine*

Nr 980

Inrikesministeriets förordning
om ändring av förordningen om stoppande av fortskaffningsmedel

Given i Helsingfors den 18 november 2004

I enlighet med inrikesministeriets beslut *ändras* i inrikesministeriets förordning av den 22 november 2001 om stoppande av fortskaffningsmedel (1087/2001) 21 § samt *fogas* till 1 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Grunderna

I denna förordning föreskrivs närmare om den rätt som polismän enligt 27 § 1 mom. i polislagen (493/1995) har att använda maktmedel när det gäller att stoppa fordon.

21 §

Användning av skjutvapen för stoppande av fortskaffningsmedel

Vid stoppande av fordon får skjutvapen användas som maktmedel, om det är fråga om

avvärijande av omedelbart överhängande brott eller någon annan farlig gärning eller händelse. I ovan nämnda situationer får en polisman även använda skjutvapen för att avbryta en persons handling som medför en omedelbar fara för någons liv eller hälsa. Vid bedömningen av användningen av skjutvapen skall hänsyn tas till personens agerande omedelbart före situationen, beväpning, störning eller annat motsvarande skäl. Finns det flera personer i fordonet, skall ovan nämnda villkor beaktas i fråga om alla personer i fordonet.

Denna förordning träder i kraft den 26 november 2004.

Helsingfors den 18 november 2004

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Polisöverinspektör Eero Laine

Nr 981

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjurbidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess LFA-tillägg och tilläggsstöd för år 2004

Utfärdat i Helsingfors den 17 november 2004

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjurbidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess LFA-tillägg och tilläggsstöd för år 2004	72/04	17.11.2004	24.11.2004

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 17 november 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör *Velimatti Mukkila*